

Radikal

Seçimi kazanan ekonomi mi oldu?

MURAT YETKİN

Politika / 01/07/2011

Son on yıldır, AK Parti'nin aldığı oyların yükselip düşmesi, ekonomide büyüme ve daralma ile paralel gitti. Başbakan Tayyip Erdoğan dün AK Parti Meclis grubu ve parti yönetimine konuşurken Türkiye'nin 2011'in ilk çeyreğinde dünyanın en hızla büyüyen (Yüzde 11) ekonomisi olmasıyla haklı olarak övündü.

Komşu Yunanistan'da Başbakan Yorgos Papandreu'nun düşman başına bir kemer sıkma politikasını ülkesini iflastan kurtarabilmek için halkına dayatmak zorunda aldığı bir dönemde, bu tablo daha da anlamlı.

Ekonomideki bu sonuç, 12 Haziran genel seçimlerinde AK Parti'nin aldığı yüzde 50'lik sonuçla ne kadar bağlantılı? Bu seçim sonucunda ekonomide -hem tüketim, hem imalat odaklı ithalata, hem de Arap coğrafyası ve Yunanistan'daki durum nedeniyle turizmde yaşanan yükselişe bağlı- büyümenin etkisi oldu mu?

Geçmişe dönük kısa bir tahlil, bu sorulara 'evet' yanıtı verebilmemizi sağlıyor.

AK Parti'yi ilk kez iktidarla tanıştıran 2002 seçimleri, 2001 başında ülkenin gördüğü en ağır ekonomik krizin ardından yapıldı. Seçmen o kadar kızgındı ki, krizin patladığı sırada işbaşında olan DSP-MHP-ANAP koalisyonunu oluşturan partilerden hiçbiri yüzde 10 barajını aşıp Meclis'e girememişti. Meclis'e girebilen ikinci parti de seçmenin bir önceki seçimde cezalandırıp dışarıda bıraktığı CHP olmuştu.

Erdoğan, Kemal Derviş'in başlattığı IMF destekli iddialı ekonomi reformu programını sürdürerek ve başına da deneyimsiz, ama bilgili ve kararlı Ali Babacan'ı getirerek isabetli bir iş yaptı. Ekonomi, bir yandan Derviş programının sürdürülmesi, bir yandan CHP ile işbirliği sayesinde Meclis'ten çıkan Avrupa Birliği uyum reformlarının getirdiği yatırım ortamı, bir yandan da koalisyon iktidarlarının uyumsuzluğu nedeniyle onlarca yıldır atılamayan sağlık ve ulaştırma adımları üzerinde büyüdü.

Buna bir de askerlerin cumhurbaşkanlığı seçimi üzerine hediye ettiği ideolojik tartışma eklenince AK Parti 2007 seçimlerinde yüzde 47 gibi muhaliflerini hayrete düşüren bir oranı yakaladı.

Belki bu sonucun getirdiği özgüvenle Erdoğan, Babacan'ı 2007'de Cumhurbaşkanı seçilen Abdullah Gül'ün yerine Dışişleri'nin başına getirdi. Babacan orada da iyiydi, ancak Türkiye 2008 küresel krizine iyi koordinasyonu, iç uyumu olmayan bir ekonomi yönetimiyle yakalandı. Türkiye dünyada en hızla küçülen (yüzde 14,7) ülkeler arasında yer aldı.

AK Parti 2009 yerel seçimlerinde yüzde 39'un altına indi. Erdoğan, 2009 seçimleri ardından Babacan'ı Dışişleri'nden alıp terfi ettirerek ekonominin tamamı üzerinde söz hakkı olan başbakan yardımcılığı görevine getirdi. Maliye'de Kemal Unakıtan'ın yerine de Babacan ile uyum sorunu olmayan Mehmet Şimşek'i getirdi. Neticede, Merkez Bankası'nın tüketimi kredi kullanımından caydırmak için soğutma tedbirine başvurmaya zorlayacak ölçüde hızlı bir büyüme oranı ortaya çıktı.

O büyümenin yakalandığı ortamda gidilen seçimde de Erdoğan sihirli yüzde 50 oranına dokundu. Bu yüzde 50 içinde AK Parti'nin siyasi ve ideolojik reçetesine katılmasa da ekonomide gidişatın bozulmaması için oy verenlerin varlığı gerçekse, alınan sonuçta dümeninde Babacan'ın bulunduğu ekonomi yönetiminin payının da gerçek olduğunu görmek durumundayız.

